

ИРАКСКАТА КРИЗА ОТ 2003 Г. КАТО ЕКЗОГЕНЕН ФАКТОР ЗА ПРИЕМАНЕТО НА ЕВРОПЕЙСКАТА СТРАТЕГИЯ ЗА СИГУРНОСТ

Гл. ас. д-р инж. Даниел Берчев
Секция „Иновационна дейност и сътрудничество с външни
организации“
Институт „Научноизследователска и иновационна дейност“
Национален военен университет „Васил Левски“ – Велико Търново
dberchev@nvu.bg

Гл. ас. д-р Стефан Петков
Секция „Научноизследователска дейност“
Институт „Научноизследователска и иновационна дейност“
Национален военен университет „Васил Левски“ – Велико Търново
s.petkov@nvu.bg

Резюме

Европейската политика за сигурност и отбрана има дълга история, като върху нейното развитие влияние оказват различни фактори. За един дълъг период от време ЕС бе изпаднал в унес от текущото развитие на политиката за сигурност и отбрана. Две ключови събития изваждат държавите-членки на ЕС от обзелата ги летаргия. Едното от тях е войната в Ирак през 2003 г. Трансатлантическата криза относно войната в Ирак показва пукнатините в сградата на Общата външна политика и политиката за сигурност на ЕС. Въпреки това, един положителен изход от кризата беше, че тя принуди европейците да осъзнаят необходимостта от някакво общо стратегическо мислене и подчерта необходимостта от обща стратегическа визия за засилване на вътрешното сближаване на равнище ЕС.

Ключови думи: политика, сигурност, война, стратегия, Европейски съюз.

[Пълен текст](#)

[Summary EN](#)